

[Brosen.]

lem har givet, er jeg temmelig overbevist om, at der udmærket godt kan sidde en hel Del Medlemmer i denne Sal ogsaa inden for det ærede Medlems eget Parti, som ikke vil kunne bestaa en Prøve, hvis man skulde til at spørge dem ud om de enkelte meget indviklede Bestemmelser, som findes i dette Grundlovsforslag. Naa, men hvorledes det i det hele taget vil gaa, vil Tiden vise.

Jeg vil gerne have Lov til at gøre nogle enkelte Bemærkninger til det, der er fremført, siden jeg sidst havde Ordet. Til de Udtalelser, der ved Begyndelsen af dette Møde blev fremsat af den højtærede Statsminister, er der ikke saa forfærdelig meget at sige, det var jo en meget kort Tale, han holdt. Det er naturligvis ikke altid de lange Taler, der er de bedste, men jeg synes, at den højtærede Statsministers Tale kvalitativt ikke var af nogen videre Værdi, den højtærede Statsminister gik ikke ind paa noget af de store Spørgsmaal. De Bemærkninger, jeg har at gøre, ser jeg mig derfor foranlediget til at knytte til andre Udtalelser, til Udtalelser fra de forskellige Partiers Ordførere.

Med Hensyn til den Forvirring, der efter den højtærede Statsministers Udtalelse skulde herske inden for Oppositionen, kan jeg forsikre den højtærede Statsminister om, at han inden ret længe, naar vi kommer til Afstemning, vil faa bekræftet, at Venstre alle som een stemmer for det Ændringsforslag, vi har udarbejdet.

Efter min Mening var der god Grund for min Partifælle det ærede Medlem Hr. Krag til at paatale det Billede, det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch benyttede om det Forslag, vi havde stillet. Det er jo en alvorlig Forhandling, vi her fører om et meget alvorligt Emne, og derfor synes jeg, at det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch skulde have forskaanet os for et saa plump Billede som det, han var fremme med. Vi ser naturligvis udmærket godt, hvad det skal benyttes til; ikke alene i de socialdemokratiske Blade, men ogsaa i konservative Aviser staaer det med fede Typer, som om det var afgørende, hvad det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch mener om Venstres Forslag. Det er saa meget mere mærkeligt, at det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch vil bruge det Billede, som han ved Sagens første Behandling tog Retsforbundets Ordfører, det ærede Medlem Hr. Gregersen, alvorligt i Skole, fordi dette ærede Medlem udtalte om Rigstinget, at det var en Pukkel, man maatte se at faa fjernet. Det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch talte da om

Skældsord. Hvad skal man saa sige om det, det ærede Medlem har udtalt over for Venstres Forslag?

Naar det ærede Medlem har faaet Lejlighed til at tænke sig om, tror jeg, han vil indrømme, at han ikke skulde have brugt et saadant Billede, men ganske roligt være gaaet i Gang med at gennemgaa vort Forslag og paavise, hvor der efter hans Opfattelse var Mangler, og hvor der var Ting, som han meget bestemt maatte holde for ikke maatte findes i Grundlovsforslaget. (*Hartvig Frisch*: Det kunde jeg ikke, det var Mindretallets Ændringsforslag; jeg kunde ikke som Ordfører gennemgaa Mindretallets Ændringsforslag). De gjorde det heller ikke nu for et Øjeblik siden.

Enkelte Medlemmer har været inde paa Forhandlingerne i Udvalget, det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har saaledes udtalt sig om Venstres Uvilje til at gaa ind i en Forhandling. Jeg bliver derfor nødt til at sige, hvorledes vor Stilling i Underudvalget nødvendigvis maatte være. Det gav jeg ogsaa Udtryk for, idet jeg sagde: Det første, vi maa have afgjort, er, om man kan gaa ind paa vort Krav om Etkammer og 25 Aars Valgret. Hvis man kan det, saa kan man begynde at forhandle om de enkelte Paragraffer, de er jo naturligvis ikke hver for sig noget Ultimatum, der er vi villige til at forhandle.

Men man vilde gaa den modsatte Vej fra de tre Partiers Side, og jeg forstod, hvorledes det hele efter deres Opfattelse var saa genialt tilrettelagt, at de enkelte Paragraffer først for Alvor skulde udvandes, og saa til syvende og sidst vilde man alligevel ikke gaa ind paa vort Hovedkrav. Derfor maatte jeg bestemt afvise den Fremgangsmaade og først og fremmest forlange Svar fra de Herrers Side paa, hvorvidt man kunde tænke sig at gaa ind paa vort Hovedkrav, som jeg nu her har nævnt.

Det, der bliver anført — det er jo sagt fra flere forskellige Sider, og det vil naturligvis blive plapret efter ude i Landet —, det er det; som vi nu har hørt flere Gange herinde, at ganske vist stiller Venstre Forslag om Etkammer, men der er jo en Række smaa Landsting — det siger de alle, lige fra det ærede Medlem Hr. Christmas Møller og helt ud paa venstre Fløj. Hvad er det for en Række smaa Landsting?

Der er, saa vidt jeg har kunnet skønne, til syvende og sidst kun ganske faa Punkter, hvor man fra Trekantens Side har sat ind mod de Forslag, vi har stillet. Det er navnlig